

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 250/10
05.11.2010. година
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником Радојком Маринковић, записничарем, решавајући о захтеву М.С. из Н.П., улица ..., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда З У ... од 15.09.2010. године, у предмету издавања одобрења, у нејавној седници већа одржаној дана 05.11.2010. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Захтевом поднетим Врховном касационом суду дана 18.10.2010. године, означеним као захтев за ванредно преиспитивање пресуде Управног суда З У ... од 15.09.2010. године, предлаже се преиспитивање наведене пресуде којом је одбијена тужба тужиоца М.С. из Н.П., против решења Министарства животне средине и просторног планирања Републике Србије- Рашки управни округ са седиштем у К. број ... од 22.09.2008. године, којим је одбијена као неоснована његова жалба изјављена на решење Одељења за урбанизам и изградњу општинске управе за изворне и поверене послове локалне самоуправе Н.П. број ... од 04.04.2008. године (погрешно означеног датума од 20.05.2008. године у диспозитиву решења туженог органа) којим се одобрава А.М. из Н.П., реконструкција и доградња стамбеног објекта на потезу "улица ..." у Н.П. на катастарској парцели број ... КО Н.П. у складу са изводом из урбанистичког плана урађеним од стране тог Одељења број ... од 07.12.2007. године, а све према идејном пројекту сачињеном од стране пројектног бироа О.Д. АХ из Н.П. са бројем техничког дневника ИД ... из марта месеца 2008. године. На захтеву се налази меморандум адвоката Б.Б. Захтев је у својству "пуномоћника тужиоца" нечитко потписан фотокопијом иницијала "ББ" и није снабдевен печатом адвоката, нити је уз исти приложено пуномоћје којим странка овлашћује адвоката да поднесе Врховном касационом суду захтев.

У поступку претходног испитивања захтева, поднетог на основу члана 51. став 1. важећег ЗУС-а, Врховни касациони суд је, сагласно правилу да се дозвољеност правног средства цени према закону који је на снази у време његовог подношења, нашао да је правно средство поднето овом суду дана 18.10.2010. године погрешно означено као захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке. Наиме, захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке, као дозвољено правно средство против правноснажне одлуке суда чија надлежност у управном спору није одређена за целу територију Републике (окружни суд) био је прописан одредбом члана 18. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96). Међутим, овај Закон престао је да важи дана 30.12.2009. године, односно даном ступања на снагу Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), који у члану 77. став 1. само одређује да ће се поступци по тужбама поднетим до 30.12.2009. године окончати пред Управним судом по правилима поступка која су важила до наведеног датума, што не подразумева и право на подношење ванредног правног средства прописаног чланом 18. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96). Према томе, од дана ступања на снагу новог Закона о управним споровима прописана ванредна правна средства против правноснажних одлука Управног суда, као суда одређеног за целу територију Републике, су захтев за преиспитивање судске одлуке и понављање поступка. Стога је Врховни касациони суд поднети захтев ценио према Закону о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), који је на снази у време његовог подношења.

Чланом 52. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), прописано је да захтев за преиспитивање судске одлуке садржи означавање судске одлуке чије се преиспитивање предлаже, означавање подносиоца захтева као и разлоге и обим у коме се предлаже преиспитивање, а ставом 2. истог члана Закона прописано је да ће непотпун или неразумљив захтев Врховни касациони суд одбацити решењем против кога није дозвољена жалба.

Одредбама члана 49. до 55. важећег Закона о управним споровима, које се односе на захтев за преиспитивање судске одлуке, није прописано да Врховни касациони суд у претходном испитивању захтева налаже подносиоцу уређење непотпуног или неразумљивог захтева, нити се овим одредбама суд

у поступању по захтеву упућује на примену осталих одредби Закона о управним споровима, па ни одредбе члана 25. Закона, којом је прописано да судија појединац у претходном испитивању тужбе позива тужиоца да у остављеном року отклони недостатке непотпуне или неразумљиве тужбе и укаже на последице непоступања по захтеву суда.

Одредбом члана 100. став 2. Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС" бр. 125/04 и 111/09), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, је прописано да поднесци морају бити разумљиви и морају садржавати све оно што је потребно да би се по њима могло поступити, између осталог и потпис подносиоца, а одредбом члана 92. Закона о парничном поступку је прописано да је пуномоћник дужан да приликом предузимања прве радње у поступку поднесе пуномоћје.

Према ставу Врховног касационог суда, захтев за преиспитивање судске одлуке из члана 49. Закона о управним споровима, који не садржи наведене законом прописане податке суд ће одбацити применом члана 52. став 2. Закона о управним споровима, без позивања подносиоца да допуни или исправи захтев, који се, иначе по члану 50. став 2. овог Закона, када је странка физичко лице предаје преко пуномоћника из реда адвоката.

Имајући у виду да поднети захтев за преиспитивање судске одлуке подносилац није потписао, а за адвоката означеног у захтеву као пуномоћника није приложено пуномоћје којим га странка овлашћује да овом суду поднесе захтев за преиспитивање судске одлуке, Врховни касациони суд налази да је захтев непотпун, па је на основу члана 52. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Радојка Маринковић, с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић, с.р.